

Turba

© Magul Pichini

creació col·lectiva Mos Maiorum

14/01 – 21/01

Gràcia

Turba és una peça escènica a cavall entre el documental i la ficció que gira entorn del fenomen revolucionari. La nostra recerca va començar reflexionant sobre la pregunta motriu *Què pot fer un cos? - Què poden fer molts cossos?* Però després de les circumstàncies excepcionals que vam viure al 2020, aquesta pregunta ens va generar noves qüestions: *què cal perquè succeeixi una revolució? Quins són els referents que ens parlen del passat? Per què hauríem de revolucionar-nos ara? Quina és la revolució del futur? És possible una revolució sense cossos?*

Aquestes són només algunes de les qüestions motrius d'aquesta obra, que tracta un tema d'una naturalesa tan àmplia i inabastable que resulta impossible oferir respostes concloents. És precisament aquest el desig de *Turba*: generar esquerdes, mobilitzar l'interior de l'espectador i propiciar el pensament col·lectiu en aquests temps de distància social i de canvi de paradigma.

Ho fem mitjançant la ràdio, donant un protagonisme cabdal a l'oralitat i al so en oposició a la imatge que impera i col·lapsa les nostres vides. Una oralitat que es convertirà en una eina imprescindible per a la construcció del relat, en aquesta època nostra en què els cossos són en crisi. Una oralitat que es farà física a través dels cossos dels actors i d'un món sonor que serà un personatge cabdal de la peça, i que operarà com a canal de totes aquelles veus de la nostra història comuna que venen a parlar-nos de la revolució.

Col·lectiu Mos Maiorum

El col·lectiu Mos Maiorum va ser companyia resident del Lliure la temporada passada, en el marc dels Ajuts a la creació Carlota Soldevila. Parlem amb la Mariona Naudin de l'evolució del *work in progress* que van presentar llavors i de les característiques de l'espectacle.

Com ha evolucionat el *work in progress* que vam veure al desembre de 2019?

En aquell moment vam presentar *Anatomia de la turba* i *Turba* escènica. La primera era una mena d'esquarterament teatralitzat de la nostra pregunta motriu, de caràcter antropològic, i hi despleguem una sèrie de qüestions que se'n derivaven.

A *Turba* escènica, vam comptar amb un grup de participants amb qui vam treballar durant un mes i vam produir una peça de caràcter més visual i coreogràfic. Després de la presentació al Lliure, i a causa de la pandèmia, les nostres preguntes i punts d'interès van canviar. Estàvem d'acord que el que havíem fet fins aleshores no deixava de ser una aproximació bastant epidèmica al tema i que necessitàvem anar més a fons.

Ens vam tornar a preguntar de què volíem parlar realment, què ens afectava més d'allò que havíem tractat i com ens modificava tot allò que estava passant en aquell precís moment. Vam coincidir en la necessitat de parlar del cos i de la revolució i, més concretament, de si era possible una revolució sense cossos. Vam reformular el nostre interès i vam començar a treballar a l'entorn d'aquest focus nou.

D'aquest desplaçament, en neix la peça final, *Turba*.

Durant molts anys se'ns ha entrenat per ser *Homo consumers* i no reflexionar en profunditat sobre l'essència de les nostres vides.

Què té de ficció i què de documental, el muntatge?

A primer cop d'ull, *Turba* sembla el nostre treball menys documental. Però pensem que no és així. Comparat amb les dues obres anteriors (*Mos Maiorum* i *Gentry*), sí que només hem entrevistat cinc o sis persones i, tot i que fem servir el *verbatim*, no és ni de lluny la base del treball escènic. No obstant això, en el procés per arribar on som ara hem investigat molt els temes que tractem, hem llegit i ens hem informat molt de l'actualitat, i el més important és que ens ha portat a preguntar-nos de manera íntima quines són les nostres visions polítiques sobre el tema que tractem. Per això, penso que *Turba* és un producte essencialment documental, que utilitza la ficció per generar més discurs i més teatralitat, i que s'allibera en escena del seu rigor per expressar la nostra visió de món més lúcida. Per això s'ubica en una emissora de ràdio fictícia on passen coses, i hi ha accidents. Margaret Atwood afirmava en una entrevista que absolutament tot el que apareixia a *The Handmaid's Tale* estava basat en fets històrics reals, i això em va donar pistes a l'hora de treballar.

Com ha afectat la pandèmia els moviments socials i les mobilitzacions?

No cal ser cap experta per a adonar-se que la falta de contacte físic implica una desarticulació de la protesta i de la resistència al carrer: de la política fora de les institucions. Aquesta és la conseqüència més evident i immediata, però els efectes d'aquesta eliminació dels cossos de l'espai públic i del contacte físic entre ells (que fins ara ens han venut com a provisional) s'estenen més enllà i és gairebé impossible saber quines en són les conseqüències. Així i tot, penso que la desaparició dels cossos no comença amb la pandèmia. Ja fa molt de temps que estem desarticulats i desvinculats d'aquest aspecte de la paraula "política" que implica el compromís i la responsabilitat de cada individu en l'esfera pública.

Sovint ens hi acollim per queixar-nos o per recordar quins són els nostres drets, però oblidem que també en podem ser parts actives i que, per millorar el nostre context, també hem d'activar aquesta faceta. Hem anat eliminant els nostres cossos de l'espai públic "físic" i hem passat a abocar les nostres opinions *pseudopolítiques* a les xarxes socials. També trobem casos en què les grans mobilitzacions han pogut succeir gràcies a la finestra que ofereixen les xarxes, però sovint han actuat i actuen com una mena de placebo. Tothom és molt agosarat a twitter, n'hi ha molts, d'activistes de xarxes, i sovint i utilitzem aquests mitjans com a abocador del descontentament, sublimant la necessitat de formar part de l'esfera pública.

D'altra banda, les persones que estaven implicades en moviments socials abans de la pandèmia ho continuen estant ara. Els 'activistes' no han deixat de pensar i ho continuaran fent perquè, malauradament, les nostres institucions no estan a l'alçada i tenen altres interessos. En diem *democràcies*, però en realitat són *lobbies* polítics lligats a l'empresa privada. Soc del parer que la mobilització hauria de ser diària tenint en compte com està el panorama i el que ens vindrà, que és probablement l'ascens de la dreta més radical per tota Europa. No vull dir que haguem d'organitzar manifestacions cada dia sinó revisar conductes personals i diàries, patrons apresos i hàbits que potser hem de canviar, si és que volem realment un món millor. Com es menja, per exemple, anar a una manifestació que té per lema principal "Volem acollir" i després tenir actituds racistes cada dia? O anar a comprar roba al senyor Amancio Ortega que s'ha enriquit explotant els qui en teoria "Volem acollir", i que fugen dels seus llocs d'origen precisament per la precarietat de les condicions de vida i laborals. Quin sentit té?

Com creieu que serà la propera revolució de la Humanitat?

Aquesta és una de les preguntes que no hem sabut respondre a *Turba*. Els uns pensen que la propera revolució trencarà amb el sistema i en construirà un de més just. Que serà, per dir-ho d'alguna manera, una revolució de caràcter progressista. D'altres, com ara jo, tenim una visió més pessimista. Tenint en compte l'auge de la ultradreta a tota Europa i el descontentament polític i econòmic que vivim de fa uns anys, ara accentuat per la pandèmia, no puc deixar de pensar (horroritzada, cal dir-ho) que la propera revolució a escala massiva s'encendrà des del populisme de la dreta radical. Tant de bo m'equivoqui de ple. Vivim uns temps de molta precarietat a molts nivells, en general estem molt mal informats, i durant molts anys se'ns ha entrenat per ser *Homo consumers* i no reflexionar en profunditat sobre l'essència de les nostres vides. Volem solucions immediates, discursos fàcils, líders carismàtics. Tot això ho ofereix la ultradreta. Tot allò que ja havíem enderrocat o que ens semblava que ja havíem enderrocat, revifa en aquest moment de feblesa perquè en realitat mai s'havia enderrocat del tot. Potser jo prefereixo pensar així per preparar-me per al combat. Perquè si això passa, aleshores tant sí com no haurem de posar-hi el cos.

@mosmaiorum_teatre

#TurbaLliure

#MosMaiorum

#EILliureDelFutur

HORARI De dimecres a divendres a les 20.00 h Dissabte a les 17.00 h i a les 20.00 h Diumenge a les 18.00 h 21/01 a les 16.00 h	IDIOMA Català, castellà, anglès i alemany
---	---

DURADA APROXIMADA 1 h 15'	ACCESSIBILITAT 22/01 sobretítols adaptats
-------------------------------------	---

LLOC Gràcia	EDAT RECOMANADA A partir de 14 anys
-----------------------	---

CREACIÓ COL·LECTIVA DE Mos Maiorum (Mariona Naudin, Ireneu Tranis i Alba Valldaura) amb Nicolas Chevallier, Maria García Vera, Guillem Llotje i Clàudia Vilà	IDIOMA Català, castellà, anglès i alemany
--	---

INTÈRPRETS Guillem Llotje, Mariona Naudin, Ireneu Tranis, Alba Valldaura i Clàudia Vilà	COORDINACIÓ TÈCNICA Carles Borràs / Adrià Pinar
---	---

DRAMATÚRGIA Nicolas Chevallier	PRODUCCIÓ EXECUTIVA Haizea Arrizabalaga i Aixa González
--	---

MIRADA EXTERNA María García Vera i Mònica Almirall	DISTRIBUCIÓ Mery de Lorenzi
--	---------------------------------------

COORDINACIÓ ARTÍSTICA Guillem Llotje i Mariona Naudin	COPRODUCCIÓ Mos Maiorum, Teatre Lliure i Temporada Alta 2020
---	--

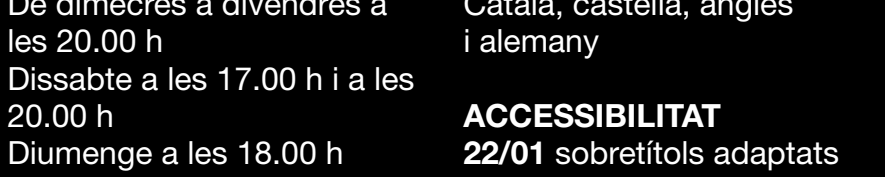
ESPÀI ESCÈNIC Clàudia Vilà Peremiquel	AMB EL SUPORT DE Graner - Centre de creació de dansa i arts vives, Terrassa arts escèniques i OSIC - Generalitat de Catalunya
---	---

VESTUARI Joana Martí	AMB LA COL·LABORACIÓ DE INS Vila de Gràcia i Esbart Ciutat Comtal
--------------------------------	---

IL·LUMINACIÓ Dani Miracle	AGRAÏMENTS Gerard Horta, Gonçal Mayos, Núria Solanhas i Lacera, Jordi Vilà i a tots els Turbats
-------------------------------------	---

ESPÀI SONOR Guillem Llotje	
--------------------------------------	--

Entitat concertada amb

Membre de

Mitjans col·laboradors

932 288 747 - INFO@TEATRELLIURE.COM
CARRER MONTSENY, 47

Aquest document està dissenyat per ser llegit al mòbil. Estalvia't d'imprimir-lo i tot el planeta t'ho agrairà.

visita aquí el nostre web

